

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Molt sovint veiem en articles o solts de premsa atacs que afecten en bloc a tots els qui negocien amb articles, el consum dels quals és considerat de primera necessitat. Certament, que els abusos no han trobat en aquesta època dificultats de cap mena per a imperar en cada lloc de la manera més descarada. Però en la comissió d'aquests actes punibles—la negligència en la persecució dels quals se'ns fa inexplicable, tant pel que respecte a la nostra ciutat com en les poblacions en general—, ací a casa nostra, com a tot arreu, es poden assenyalar amb el dit uns quants contumacios infractors, que es fan mereixedors cada dia de les més severes sancions. Ara bé; és provat que les campanyes que no siguin objectives a corregir amb mà dura les extralimitacions que corresponguin a cada cas, no sols no aconsegueixen efectes saludables, ans encara reporten una garantia per als aprofitadors que es fan el sord a totes les comminacions. D'això se'n dedueix que la sistematització d'una protesta d'ordre general, té solament un alcanç de satisfaccions per al futur, ja que està subjecta a una transformació que, en tot cas, el temps l'ha de portar per la força evolutiva de les noves concepcions socials. En contra dels mals presents i per acabar amb els especuladors sense consciència, només hi ha un remei immediat: el d'aplicar amb tot el rigor les sancions que es mereixin els culpables d'ocultacions i de la constant cursa de preus en tots els articles alimentaris. L'exemplaritat del càstig, hauria de preveure, per als casos de reincidència obstinada dels sancionats, la pèrdua de tots els drets en l'usdefruit del negoci respectiu. En contra d'aquests desaprensus, que tampoc són tots els comerciants, cal que es faci sentir el pes de la justícia.

ALFIL

RÈPLICA A UNS ARTICLES

Amb una tenacitat i constància digna d'altres quefers més nobles, el company que signa Lluís Roma ve publicant en aquest periòdic uns articles, en els quals, barrejades amb ònes descripcions documentades d'animals marins i d'art culinària, llença unes al·lusions de pèssim gust i baixa acusació a la tàctica del Partit Socialista Unificat i als treballadors que en ell militen.

Hem de pensar que aquests articles, que no es poden ja limitar en l'especte d'apreciació personal, són promoguts per les mateixes orientacions que informen la conducta política d'un determinat sector que es diu marxista i que no vacil·la a tacar aquest nom amb el fang de la traïció, posant-se al servei del trotsquisme contrarevolucionari. Tothom qui llegeixi això, pot saber a qui ens referim i pot pensar també que la nostra rèplica pren el mateix caràcter que l'escrit que l'ha motivada. Res més lluny del nostre pensament que seguir el company Roma en el seu to. Però si que direm que, quan el nostre Partit ha atacat, com continua atacant a l'esmentat sector, ho fa d'una manera plenament responsable, i no amb un to de baixa capelleta i de politiqueta local, sinó mostrant d'una fàisó irrefutable l'actuació menada pels seus dirigents, que sembren, amb tota mena de travetes, la discòrdia entre les organitzacions sindicals i tot el Front Popular. I una prova de tot això és l'alçament contrarevolucionari del 3 de maig.

Per altra banda, és que els processos celebrats a la U. R. S. S. en presència de tots els representants del periodisme mundial, contra els trotsquistes sabotejadors, no han mostrat, sense deixar lloc a dubtes, i així ho ha reconegut tota l'opinió internacional, el contacte que tenien amb la Gestapo alemanya? Es que el mateix Trotsqui, que hagué d'ésser expulsat de la U. R. S. S. per sabotejar el pla de la construcció, propulsat per Stalin, no es posà en l'evidència que dirigia tota la trama? Es que no s'ha fet veure, sense deixar lloc a discusió, el contacte dels dirigents poumistes amb Trotsqui? Es que no es recorda l'actuació seguida pel principal dirigent, fa uns anys, i precisament en la nostra comarca?

Són totes aquestes les acusacions que fa amb plena consciència el nostre Partit contra els dirigents de dit sector marxista. I cal fixar-se, que hem dit contra els dirigents. Sí, contra els dirigents i sols contra aquests. Nosaltres no ignorem que entre els seus militants s'hi compten bon nombre d'obriers autènticament comunistes i que es mouen per la consecució dels postulats marxistes. Com nosaltres. I és per aquest motiu, una cosa doblement dolorosa veure que uns camarades que persegueixen idèntics fins són portats pel camí de la confusió. El programa nostre és, substancialment, el programa seu. Per què, aleshores, es deixen arrossegar per la política demagògica i aparentment ultrarevolucionària, quan és, en realitat, contrarevolucionària, dels seus capdavanters?

Es això el que voldríem que entenguessin els camarades autèntics comunistes, en bé de la guerra i de l'Estat Socialista.

No seguïu, per tant, company Roma, per aquest camí. Guardeu vos la vostra erudició sobre els peixos i la manera de servir los, i dediqueu la vostra ploma a afers que puguin aportar quelcom més positiu per a la causa antifeixista. Es segur que tots els que lluitem per això, us en quedarem agraïts.

SECRETARIAT DE PROPAGANDA
DEL P. S. U. LOCAL